

ת"פ 36511/03/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד מ.ל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36511-03-22 מדינת ישראל נ' ל'

בפני	כבוד השופט יריב בן דוד
מאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד	
נאשמים	מ.ל. ע"י ב"כ עו"ד אייל אוחיון

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן והורשע בביצוע עבירת פגיעה כשהעברין מזוין, לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.03.22, בסמוך לשעה 16:00, חנה מר א.ש (להלן: "**המתלונן**") את רכבו בסמוך לבית אמו ברחוב ---- ב----- (להלן: "**מקום החניה**"). הנאשם, אשר גר בשכנות לאמו של המתלונן, שלח בסמוך לשעה 16:27 מסרון למתלונן, במסגרתו ביקש כי האחרון יזיז את רכבו ממקום החניה. בתגובה, המתלונן הגיע למקום החניה, ולאחר דין ודברים בינו לבין הנאשם, הסתובב והחל ללכת חזרה לבית אימו. אז, הוציא הנאשם מרכבו מוט ברזל והכה באמצעותו במתלונן, בגבו, בכתפו השמאלית ובראשו. מייד לאחר מכן, משלא הצליח המתלונן להוציא מרכבו הנעול גז מדמיע, ומשהסתובב לכיוון הנאשם, תקף אותו הנאשם בכך שחבט בראשו באמצעות מוט הברזל. בתגובה, תפס המתלונן את הנאשם בחולצתו ובידו השניה תפס את מוט הברזל כדי למנוע מהנאשם מלהכותו פעם נוספת.
- כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלונן: **א.** לצרציה במרכז המצח, כ-3 ס"מ - בוצעה הדבקת החתך. **ב.** שבר באצבע 4 ביד שמאל. **ג.** שריטות בכתפו השמאלית.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגש ביום 4.7.22 תסקיר מטעם שירות המבחן. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית אצל הנאשם והמליץ על דחיית הדין בשלושה חודשים לצורך בחינת יכולתו של הנאשם להיתרם מטיפול קבוצתי.

על פי נתוני התסקיר, הנאשם בן 34, נשוי ואב לילד בן 7, נולד באוזבקיסטן, עלה לישראל בשנת 1995. עובר למעצרו

התגורר הנאשם עם משפחתו ב-----ועבד כ-----. לנאשם בגרות חלקית על רקע של מעבר בין מסגרות חינוכיות וקשיים כלכליים בבית הוריו. הנאשם התגייס לצה"ל ולאחר כשנה נעדר מהשירות לתקופה של חצי שנה, שלאחריה הוחלט לשחררו מהצבא בגין חוסר התאמה.

בשל עבירת אלימות קודמת כלפי בת זוג, שירות המבחן יצר קשר עם אשתו של הנאשם, אשר תיארה הנאשם בתור אדם שאינו אלים ומסרה כי מעשיו אינם משקפים את אופיו והתנהגותו. נמסר מפיה כי כיום מערכת היחסים שלהם תקינה.

באשר לעבירה בגינה הופנה לשירות המבחן, צוין כי **"מתיאורו את העבירה בלט הפער בין האחריות אותה לקח על התנהגותו לבין עמדתו כי מדובר בהגנה עצמית וכי פעל באופן זה כי חשש שנפגע העבירה יפגע בו"** (עמ' 3 פסקה שניה בתסקיר). ודוק, הנאשם תיאר כי המתלונן היה זה שדחף אותו ראשון והלך לכיוון רכבו, בעוד שהנאשם, אשר חשש כי המתלונן עתיד להוציא מרכבו כלי נשק, הוציא מרכבו מוט ברזל לצורך הגנתו.

שירות המבחן שוחח עם המתלונן, אשר ציין כי האירוע היה טראומטי עבורו וכי הוא חש איום ממשי על חייו. להתרשמות שירות המבחן, המתלונן מתמודד עם השלכות נפשיות הנובעות מהאירוע האלים וחושש מהעתיד לבוא.

שירות המבחן התרשם מגורמי סיכון אצל הנאשם נוכח קושי בוויסות התנהגותו ושליטה בכעסיו, ובשים לב לקיומם של עיוותי חשיבה המביאים אותו להצדיק בעיני עצמו את התנהגותו האלימה ואת פגיעתו באחר, כמו למשל בשימוש הטיעון של הגנה עצמית. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לייחס לעצמו את חלקיו האלימים ואת שימוש לרעה בצריכת אלכוהול. כן הביא שירות המבחן בחשבון את רישומו הפלילי של הנאשם בעבירת אלימות קודמת והעריך כי כאשר הנאשם חווה רגש של השפלה וזלזול הוא מתקשה לווסת את דחפיו ולשלט בכעסיו, דבר אשר מתבטא באלימות.

לצד אלו התרשם שירות המבחן מגורמי סיכוי אצל הנאשם נוכח לקיחת אחריות על ביצוע העבירה והבעת חרטה מצידו על מעשיו, נוכח היותו איש משפחה מעורב ומתפקד המפרנס את משפחתו, ובשים לב להתרשמות השירות כי קיימת "מידה מסוימת" של לקיחת אחריות על חלקיו האלימים והאופן בו מנהל קונפליקטים.

בשקלול גורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכוי העריך שירות המבחן כי קיימת אצל הנאשם רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק אלימה

שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית, ונוכח נכונותו של הנאשם להשתלב במסגרת טיפולית קבוצתית, הומלץ כאמור על דחיית הדיון בשלושה חודשים לצורך בחינת האפיק הטיפולי. לחילופין, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות.

על פי החלטת בית המשפט מיום 12.7.22 הוזמן תסקיר משלים ודיון הטיעונים לעונש נדחה ליום 26.10.22. צוין לפרוטוקול כי הדבר נעשה מבלי שיהיה בכך ללמד על עמדת בית המשפט ועל מנת שתושלם מלאכת אבחון הנאשם ותוצג בפני בית המשפט תמונה מלאה עובר למתן גזר הדין. במעמד החלטה זאת נדחתה עתירתו של ב"כ הנאשם להורות על קבלת חו"ד ממונה על עבודות השירות.

4. תסקיר משלים הוגש ביום 21.9.22, ובו, שירות המבחן ציין כי הנאשם הופנה לקבוצה טיפולית, השמה דגש על דפוסים אלימים. ברם, עקב רשימות המתנה ארוכות, הוא טרם שולב בקבוצה הטיפולית, ועל כן התקיימו מול הנאשם רק שיחות פרטניות. במהלך שיחות אלו הנאשם העלה קשיים הקשורים בתנאים המגבילים בהם שוהה ובמאמציו להחזיר חייו לשגרה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך מאמצים רבים על מנת לעבוד על דפוסיו וכי ניכר שהנאשם נתרם מהשיחות הפרטניות בהן משתתף. יחד עם זאת צוין כי עדין ישנם אצל הנאשם מוקדי סיכון שזקוקים לקבל מענה ראוי יותר על מנת שיוכל לרכוש כלים להתמודדות מטיבה יותר, ועל כן עתר שירות המבחן לדחות הדיון ב-3 חודשים נוספים. לחלופין, הומלץ על הטלת צו מבחן לשנה וכן צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות.

5. כפי שסיקר להלן, ביום 26.10.22 התקיים דיון טיעון לעונש אשר בסופו ניתנה החלטת בית המשפט הבאה: **"דוחה לעיין ומתן גזר דין ליום 4.12.22 בשעה 08:30"**. חרף זאת, הוגש ביום 21.11.22 לתיק בית המשפט תסקיר שירות מבחן נוסף אשר נפתח במילים: **"בהתאם להחלטת כבוד בית המשפט מתאריך 26.10.2022...."**. בתסקיר זה חזר שירות המבחן על המלצתו בדבר דחיית הדיון בשלושה חודשים על מנת להמשיך ולבחון את יכולתו של הנאשם להיתרם מטיפול קבוצתי, ועדכן כי הנאשם החל להשתתף בקבוצה טיפולית במסגרתה נטל חלק בטיפול אחד אשר התקיים ביום 14.11.2022. לחלופין הומלץ, **"במידה וכבוד בית המשפט מעוניין לגזור את דינו כעת"** על הטלת צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 300 שעות, בדומה להמלצתו החלופית של שירות המבחן בתסקיר אשר התקבל ערב ישיבת הטיעונים לעונש.

טיעונים לעונש

6. בדיון שנערך ביום 26.10.22, התקבלו מטעם המאשימה טיעונים לעונש בכתב (ת/4) וכן נטענו בעל פה. ב"כ המאשימה הגיש את רישומו הפלילי של הנאשם (ת/1), תמונות חבלה שנגרמו למתלונן (ת/2) ותצהיר נפגע עבירה (ת/3).

המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בטיעוניו עמד ב"כ המאשימה על כך שגם אם הנאשם היה מסיים בהצלחה טיפול קבוצתי בשירות המבחן, לא היה בכך כדי להחריגו ממתחם הענישה לו עותרת המאשימה. הוטעם כי מדובר באירוע אלימות חמור מאוד על רקע וויכוח ומחלוקת יומיומית של מה בכך. כן נטען כי פסיקת בית המשפט העליון ביחס לנגע האלימות בחברה הינה ברורה ובמיוחד אשר לאלימות המתפתחת על רקע ריבים ומחלוקות בכביש בדומה לאירוע דנן. עוד עמד ב"כ המאשימה על תוצאות מעשיו של הנאשם המוצאים ביטוי הן בעובדות כתב האישום המתוקן והן בצילומי המתלונן לאחר תקיפתו. בשים לב לעברו הפלילי הכולל אי הרשעה בעבירת אלימות ונוכח שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, עתר ב"כ המאשימה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו הנמוך של המתחם.

ב"כ המאשימה צירף כתימוכין הפסיקה שלהלן: ת"פ (שלום ב"ש) 59343-06-16 **מדינת ישראל נ' יוסי בן סימון** (נבו 19.01.2017); ת"פ (שלום ב"ש) 51336-03-16 **מדינת ישראל נ' יגאל טלקר** (נבו 07.11.2016); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 48912-08-19 **דוד אברהם דהן נ' מדינת ישראל** (נבו 25.11.2019). התייחסות לכלל פסיקה זו תינתן בהמשך.

בטיעונים הכתובים, הפנה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים שנפגעו עקב ביצוע העבירות - זכות האדם להגנה על שלומו ועל שלמות גופו וזכותו לתחושת בטחון, וטען כי מידת הפגיעה בערכים אלה היא גבוהה.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ב"כ המאשימה הפנה לכך שמדובר בתקיפה אכזרית תוך שימוש בנשק קר - מוט ברזל, תקיפה שגרמה לחבלות במקומות שונים בגופו של המתלונן. כן עמד על כך שהתקיפה אירעה ביוזמת הנאשם, לאחר שהמתלונן ביקש לעזוב את המקום ואף החל ללכת לכיוון בית אימו. בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם לנזק הפיסי שנגרם למתלונן, ולפוטנציאל הנזק הרב האינהרנטי לתקיפה באמצעות מוט ברזל בראשו של המתלונן, פעולה אשר אף עלולה להביא לאובדן חיי אדם. יצוין כי המתחם לו עתר ב"כ המאשימה בטיעונים הכתובים (להבדיל מאלו שנמסרו בעל פה) הוא מתחם שנע בין 14 ל-28 חודשי מאסר.

עמוד 3

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ המאשימה הפנה לאי-הרשעה קודמת שעניינה אלימות במשפחה, וציין כי הגם שהנאשם הודה וחסך בכך זמן שיפוטי יקר, יש להעדיף שיקולי הגמול וההרתעה על פני החיסכון האמור.

7. במסגרת תצהיר נפגע העבירה עמד המתלונן על הנזקים שהנאשם הסב לו בתקיפתו האלימה, וביקש כי הנאשם יוענש ב"מלוא הדין" וכי יפצה אותו על הנזקים הגופניים שגרם לו ועל "עוגמת הנפש".

8. **ב"כ הנאשם** טען בפתיח דיון הטיעונים לעונש כי יש לקבל בעניינו של הנאשם חו"ד הממונה על עבודות השירות. בהמשך הדיון, ולאחר טיעון המאשימה לעונש, עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן (החלופית לדחייה) בדבר הטלת צו מבחן וצו של"צ על הנאשם. נטען כי התסקיר "חיובי ביותר", כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. הודגש כי הסיבה היחידה שבגינה הנאשם טרם שולב במסגרת טיפולית קבוצתית קשורה אך באילוצי שירות המבחן עצמו. כן התייחס ב"כ הנאשם לפסיקה שהגיש ב"כ המאשימה וציין כי מדובר במקרים חמורים יותר ואין זה ראוי לעתור למתחם הדומה למתחמים שבפסיקה זו.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריוח כחודשיים ימים וכי בעקבות האירוע, המשפחה מכרה את הבית (שנמצא בסמיכות למקום החניה - יב"ד) ויש בכך להרחיק את הנאשם ממוקד הסכסוך ובכך לצמצם אפשרות התרחשות אירוע נוסף.

הסנגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, גם תוך הטלת היקף שעות של"צ רחב יותר, והכול, על מנת שהנאשם יוכל לפרנס את משפחתו ולהמשיך טיפולו במסגרת שירות המבחן.

לא הוגשה פסיקה ע"י ההגנה.

9. בדבריו האחרונים, **הנאשם** מסר כי מצטער מאוד על האירוע וכי זה לא היה צריך להגיע לרמתו.

מתחם העונש ההולם

10. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל **לערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירות, **למידת הפגיעה** בהם ו**למדיניות הענישה** הנהוגה, והכל **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

11. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות אדם על גופו, זכותו לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלומו ושלמות גופו.

12. בית המשפט העליון התייחס לא אחת לתופעת האלימות בחברה הישראלית, אשר חוצה את כל סוגי האוכלוסיות והמגדרים. ר' למשל האמור בע"פ 8991/10 **יעקב מכבי נ' מדינת ישראל** (נבו 27.10.2011):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות."

וכאשר מתבצע שימוש בנשק קר, ר' למשל האמור בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' נאסר חסן** (נבו 10.11.2009):

"קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח."

ואך לאחרונה, ר' האמור ברע"פ 6817/22 **אשר פריג' נ' מדינת ישראל** (18.10.2022):

"בית משפט זה שב והתריע לא אחת מפני התפשטות האלימות במרחב הציבורי, ועמד על הצורך בענישה מוחשית מאחורי סורג ובריח למיגור תופעות מעין אלו...בדרך זו יש לילך אף בענייננו. במסגרת סכסוך שכנים מתמשך ביחס למקומות חניה, המבקש דקר את המתלונן בכף ידו באמצעות סכין וגרם לו לחבלות וחתכים. מעשי המבקש היו עלולים להסב לו נזק חמור ומשמעותי יותר. מעשים אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה המבהירה כי סכסוכים אינם באים לפתרונם בדרך של אלימות. סופה של התנהלות אלימה שכזו, בגין ענין של מה בכך, ראוי שיהיה עונש משמעותי של מאסר בפועל".

13. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של פציעה כשהעברין מזוין מלמדת על טווח רחב יחסית של מאסרים בפועל הנתון לנסיבות קונקרטיות הקשורות בביצוע התקיפות.

א. רע"פ 3230/21 **מחמוד עדילה נ' מדינת ישראל** (נבו 13.05.2021)

מבקש 1 הורשע על פי הודאתו בעבירת פציעה כשהעברין מזוין בצוותא, איומים וקשירת קשר לביצוע עוון בכך שיצא במסגרת קבוצה לאתר את המתלונן, כשחברי הקבוצה מצוידים בכלי תקיפה, אלה וצינור ברזל. כתוצאה מהתקיפה, נגרם למתלונן חתך גדול בקרקפת והוא נחבל בידו השמאלית ובצווארו. **בית-משפט השלום קבע למבקש 1 מתחם שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר**. בשל העדר עבר פלילי ונכונות לקחת חלק בהליך טיפולי, **נגזרו על מבקש 1 - 12 חודשי מאסר**. ערעורו לבית-המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון.

ב. רע"פ 5655/13 **טל עמרם נ' מדינת ישראל** (נבו 20.11.2014)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת פציעה כשהעברין מזוין בכך שחבט בראשו של המתלונן בבקבוק משקה אלכוהולי והבקבוק נשבר. לאחר מכן, הנאשם הטיח הבקבוק השבור בפני המתלונן וגרם לחתך בסמוך לאוזנו. בית-משפט השלום קבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו 6 חודשי עבודות שירות. **בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד המתחם כך שינוע בין 9 ל-24 חודשי מאסר והחמיר את עונשו ל-12 חודשי מאסר**. בית-המשפט העליון דחה רשות הערעור וקבע שהרף שהוצב בבית-המשפט המחוזי אינו מצדיק התערבות בגלגול שלישי.

ג. רע"פ 6817/22 **אשר פריג' נ' מדינת ישראל** (18.10.2022)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין שלא כדין בכך, שבמסגרת סכסוך חניה עם עמוד 5

המתלונן, ולאחר שהמתלונן חסם באמצעות רכבו שת רכבו של הנאשם, האחרון התקרב לרכב המתלונן ודקר אותו באמצעות סכין בכף ידו דרך חלון רכבו. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חבלות וחתיכים בכף ידו אשר נתפרה בבית החולים. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש **בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל**. ובשים לב להודאת הנאשם, גילו, מצבו הרפואי המורכב, ונסיבותיו המשפחתיות אישיות מחד, והנזק הפיזי מנטלי שנגרם למתלונן והערכת מסוכנות גבוהה על פי תסקיר שירות המבחן מאידך, **נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל** לצד רכיבי ענישה נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם והדגיש כי יש להחמיר בענישה כלפי ניסיונות לפתרון סכסוכים מעין אלו ביחס למקומות חניה באמצעות סכין. בית המשפט העליון דחה את בקשת הנאשם וציין כי ישנו צורך בענישה מוחשית מאחורי סורג ובריה על מנת למגר את התפשטות האלימות במרחב הציבורי.

ד. רע"פ 3842/21 **ויקטור גודייב נ' מדינת ישראל** (נבו 3.6.2021)

הנאשם הודה והורשע בעבירת פציעה כשהעברין מזוין וצירף תיק של עבירת גרימת היזק בזדון. בהתאם לעובדות, הנאשם השליך בקבוק זכוכית על ראשה של המתלוננת, וכתוצאה מכך נגרם לה חתך מדמם בראשה (בתיק המצורף בעט הנאשם במראת צד של רכב ושברה על רקע ויכוח על שימוש בדרך). **בית משפט השלום גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר**. הן הערעור בבית המשפט המחוזי והן בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ה. עפ"ג (מחוזי ת"א) 57996-02-22 **מדינת ישראל נ' הרננדז** (נבו 28.02.2022)

המערער הורשע בבית-משפט השלום על פי הודאתו בעבירת פציעה כשהעברין מזוין ואיומים, בכך שבמהלך תקיפה קבוצתית, הכה את המתלונן במכת אגרוף בעינו ולאחר שהלה נפל, היכה בו בבקבוק זכוכית בראשו. הערכאה הדיונית קבעה מתחם שנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בשל קיומו של עבר פלילי, בית-המשפט דחה טענת סטייה ממתחם משיקולי שיקום ו**גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר**, לרבות הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים באופן מצטבר (עיון בפקודת המאסר שנחתמה בתיק לאחר ערעור מעלה כי בסופו של יום נגזרו על המערער בפועל 13 חודשי מאסר).

ו. ת"פ (שלום ב"ש) 51336-03-16 **מדינת ישראל נ' יגאל טלקר** (נבו 07.11.2016)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות פציעה כשהעברין מזוין ותקיפה סתם, בכך שדחף והפיל המתלוננת ארצה ואז הטיח אבן בראשה. המתחם שנקבע על ידי בית-המשפט נע **בין 14 ל-42 חודשי מאסר**. בשל עבר פלילי מכביד כלפי המתלוננת בתיק, הכולל מאסרים מותנים ברי-הפעלה, **נגזרו על הנאשם 23 חודשי מאסר בפועל** בגין העבירות.

14. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה: לקורבן העבירה נגרמו פציעות במספר מוקדים בגפיו ובפלג גופו העליון - שבר באצבע יד שמאל, חתך במצחו ושריטות בכתפו. בתצלומים שהוגשו לתיק (ת/2) נראים ראשו וידו השמאלית של קורבן העבירה ספוגים בדם ובכתף ימין בולטת שריטה. בהתאם לתצהיר נפגע העבירה שהוגש לתיק (ת/3), ולאמור בתסקיר שירות המבחן, המתלונן נפגע כתוצאה ממעשי הנאשם הן במישור הפיסי והן במישור הנפשי.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (פוטנציאל הנזק): תיאור מעשי הנאשם שבכתב האישום המתוקן, כמו גם תצלומי קורבן העבירה לא מצריכים דמיון רב כדי להעריך גם את פוטנציאל הנזק שהיה צפוי להיגרם נוכח אופי האלימות האכזרי מצד הנאשם אשר מצא ביטוי בחבטות **בראשו**, גבו וכתפו של קורבן העבירה עם **מוט ברזל**, וזאת **בשתי הזדמנויות חוזרות**. בנסיבות אלו ישנו טעם של ממש בטענת המאשימה כי האירוע יכול היה להסתיים באופן

חמור בהרבה, עד כדי אובדן חיי אדם.

אלמנט של הכנה ותכנון שקדמו לביצוע העבירה: אמנם לא מדובר במעשה מתוכנן לפרטי פרטים של הנאשם, ודומה כי אירוע התקיפה "התלקח" והסלים לאחר דין ודברים בין הנאשם לבין המתלונן, ויחד עם זאת ישנן אינדיקציות לא מעטות לאירוע יזום מצד הנאשם, החל משליחת הודעות הטקסט למתלונן וכלה בהחזקת מוט ברזל עימו היכה את המתלונן, ברכבו, במקום זמין לשליפה ושימוש. אלו, יש להזכיר, באים על רקע היכרות ומחלוקת קודמים בין השניים אשר ניתן ללמוד אודותיה הן מהנסיבות המצוינות בכתב האישום והן מדברי הנאשם והמתלונן בפני ק. המבחן במסגרת התסקירים שהתקבלו לתיק.

הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה: מחלוקת על רקע חניית המתלונן בחניה השייכת לו (כך על פי הנאשם בשירות המבחן), ודרישת הנאשם כי המתלונן יזיז את רכבו (על פי עובדות כתב האישום המתוקן) הינן הרקע לתקיפת המתלונן באמצעות מוט ברזל בחצר בנין בית אימו. בדומה לסכסוכי נהגים בכביש, מדובר בוויכוחים ומחלוקות על דברים של מה בכך שעל אזור שומר חוק לסיים באמצעים שאינם כוללים אלימות פיזית. משנמצא כי אמצעי יישוב המחלוקת אשר ננקט על ידי אחד הצדדים הינו תקיפה אכזרית באמצעות מוט ברזל, אזי הרקע לכך מעצים אף יותר את חומרתם היתרה של המעשים.

מידת אכזריות ואלימות: קשה להפריז בקביעת שיעור מידת האלימות אותה הפגין הנאשם כלפי המתלונן. כפי שנסקר לעיל, מדובר בתקיפה באמצעות כלי נשק קר ומסוכן בדמות מוט ברזל, בתקיפה שכוונה לפלג גופו העליון של המתלונן לרבות ראשו, ובמהלך אירועים בו היתה לנאשם הזדמנות לסגת מהמקום לאחר שהכה במתלונן באמצעות מוט ברזל בפעם הראשונה. תחת זאת, ולאחר הפוגה מסוימת, היכה הנאשם בשנית בראשו של המתלונן באמצעות אותו מוט ברזל. לא בכדי עמד שירות המבחן על כך שלאירוע "השלכות נפשיות" ואפקט טראומטי על המתלונן, זאת לצד הנזקים הפיסיים המתועדים, אשר יכלו בנקל להיות חמורים יותר משמעותית.

15. בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הינה משמעותית, ומצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 26 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

עבר פלילי: לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל אי-הרשעה משנת 2020 בגין עבירה של תקיפת בת זוג.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו: מחד הודאת נאשם מגלמת בדרך כלל קבלת אחריות על המעשים בהם הודה ויש בה משום הקלה לקורבן העבירה אשר נחסך ממנו מעמד העדות בבית המשפט. מאידך, עמד שירות המבחן על פער שבין נטילת אחריות לבין הצדקתם במסגרת טענות הגנה עצמית ותיאור הנאשם כי המתלונן נקט ראשון במגע פיסי כלפיו (דחיפתו), ובכך ניתן לראות משום הדחיקת הנאשם את מעשיו הפסולים.

תסקיר שירות מבחן: מתסקיר שירות המבחן עלה כי לנאשם מנגנון דחיסה שכאשר מתפרץ, מגיע לכדי אובדן שליטה בכעסיו. שירות המבחן העריך קיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות עבריינית אלימה ואת נזקקות הנאשם להליך טיפולי. בהמשך לכך, צוינו שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן במסגרת שיחות פרטניות ונכונותו להעמיק את הקשר במסגרת טיפולית קבוצתית.

פגיעת העונש בנאשם ומשפחתו: הנאשם אדם צעיר יחסית (בן 34), נשוי ואב לילד בן 8. ברי כי השמת הנאשם מאחורי סורג ובריא תהווה פגיעה בו ובמשפחתו, אם כי לא באופן החורג מהפגיעה הנלוות לענישת מאסר בפועל של נאשמים אחרים בעלי משפחות.

17. בשקלול מכלול הנסיבות, ומתוך מתן משקל להודאת הנאשם על היבטיה החיוביים, לשיתוף הפעולה עם שירות המבחן ולהמלצתו השיקומית, מצאתי כי יש להשית על הנאשם עונש **ברך התחתון של המתחם**, הגם שאין זאת הסתבכותו הראשונה בעבירת אלימות.

חריגה ממתחם הענישה

18. סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם הענישה אם מצא כי הנאשם השתקם מאז ביצוע העבירה או שהוא בעל סיכוי של ממש להשתקם.

19. בעניינינו מדובר בנאשם אשר ניתנה לו בעבר הקרוב הזדמנות שיקומית בדמות גמר דין ללא הרשעה בגין עבירת אלימות כלפי בת זוג, ובחלוף זמן קצר יחסית נקט שוב באלימות, והפעם כלפי בנה של שכנתו (המתלונן דן) ובאופן חמור יותר משמעותית.

20. שירות המבחן מצא כי שיחות פרטניות אותן קיים הנאשם, ובהמשך טיפול קבוצתי, יתרמו לנאשם ונוכח גורמי הסיכוי הקיימים והמליץ לאפשר זאת טרם תובא המלצתו הסופית. יחד עם זאת, שירות המבחן עמד על פער בולט בין האחריות אותה לקח הנאשם על מעשיו מחד, לבין טענתו בפני שירות המבחן כי המתלונן הוא זה שדחף אותו בתחילת האירוע והוא פעל מתוך הגנה עצמית, טענה אותה אפיין שירות המבחן כעיוות חשיבה מצד הנאשם על מנת להצדיק בעיני עצמו את התנהגותו האלימה ואת פגיעתו באחר.

21. שירות המבחן עמד בתסקיר מיום 4.7.22 על גורמי סיכוי מול גורמי סיכון ומצא כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק אלימה. בתסקיר שירות המבחן מיום 21.9.22, ערב הטיעונים לעונש, עדכן שירות המבחן כי הנאשם "מצליח להיתרם מהתוכן שעולה בשיחות הפרטניות שנערכו עימו. יחד עם זאת, ישנם עדיין מוקדי סיכון בענייניו שזקוקים לקבל מענה ראוי יותר..." בהמשך הומלץ להורות על דחיית הדיון על מנת לאפשר השתתפות הנאשם בהליך טיפולי קבוצתי. כך גם עדכן שירות המבחן בתסקיר אשר הוגש ללא שבית המשפט הורה על כך (ביום 21.11.22) עת בה עדכן כי הנאשם החל להשתתף במפגשים קבוצתיים: "בתאריך 14.11.22 מ' שולב בקבוצה ולכן עד כה נכח במפגש אחד בלבד ועל כן אנו לא יכולים להעריך יכולתו להיתרם מטיפול קבוצתי".

22. מאלו עולה תמונה של נאשם אשר טרם השתקם (בלשון עבר), אם כי דומה שקיים אופק חיובי לשיקום ככל שמדובר בהשלמת טיפול קבוצתי באלימות. האם מדובר בסיכוי של ממש? אינני סבור כי נוכח דיווחי שירות המבחן שלעיל ניתן לקבוע ממצאים חד משמעיים בשאלה זאת.

23. בסופו של יום לא מצאתי להורות על קבלת תסקירים משלימים עד שיושלם ההליך הטיפולי הקבוצתי (אותו לא החל הנאשם ערב הטיעונים לעונש), וזאת לאחר שקילת הדבר גם בהתאם להוראת סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין:

"היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), **אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם**, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע כי הן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר הדין"

כפי שנסקרה לעיל, סבורני כי מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הינם בעלי חומרה יתרה, ובהתאם לעקרון המנחה של הלימה ובשים לב לנגע האלימות במרחב הציבורי המצדיק ומצריך ענישה ממשית בניסיון לבערו, סבורני כי אין במקרה דנן הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, גם אם אצא מתוך הנחת מוצא כי המשך השתתפות הנאשם בטיפול קבוצתי תביא להמלצה שיקומית סופית מטעם שירות המבחן.

24. ודוק, סוג העבירה אותה עבר הנאשם, בנסיבותיה, בהחלט עשוי להצדיק ענישה מחמירה יותר מהרף התחתון שנקבע בעניינו בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין- הרתעת הרבים. בעצם גזירת עונשו של הנאשם במקרה דנן ברף התחתון של מתחם העונש, תחת החמרתו בשל הצורך בהרתעת הרבים ושקלול מעורבות קודמת של הנאשם בעבירת אלימות במשפחה, ניתן ביטוי גם לאינטרס השיקום של הנאשם בהתאם לנתונים שהובאו בתסקירי שירות המבחן.

25. זאת ועוד, פסיקת בית המשפט העליון אשר לחריגה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום מלמדת על חריגה במשורה, וזאת רק כאשר נכרים בפועל שיקום או סיכויי שיקום מובהקים (ר' ע"פ 671/22, **אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל**, פסקה 19 (20.10.2022)) (ההדגשות גם בהחלטת בית המשפט העליון הנ"ל- יב"ד).

ובהמשך אותה החלטה התייחס בית המשפט העליון גם לאמור בסעיף 40(ד) לחוק העונשין ביחס לסטייה ממתחם העונש משיקולי שיקום:

"למעלה מן הצורך, אציין כי בהתאם לאמור בסעיף 40(ב), גם לו היה נמצא שהמערער השתקם או בעל סיכוי ממשי לשיקום- בנסיבות הענין די בחומרת העבירות שביצע כלפי בת זוגו ובאשמתו הבלעדית בביצוען, עליהן עמד בית משפט קמא, כדי לשלול סטייה לקולא ממתחם העונש. שיקולי השיקום, על אף חשיבותם, אינם חזות הכל ולצדם יש להתחשב בשיקולים נוספים, כדוגמת גמול והרתעה(ע"פ 587/22 אבו נאעסה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (22.5.2022))."

סבורני כי הדברים יפים ותקפים גם ביחס לאירוע האלימות מושא תיק זה, זאת נוכח חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם, סוגם, מידת אשמתו ועוצמת הפגיעה בערכים המוגנים.

26. אשר להמלצת שירות המבחן, ידוע כי מדובר בגורם מקצועי ממליץ שהמלצתו חשובה ובעלת משקל רב. ברם, שירות המבחן לא שוקל בהמלצתו את כלל הנסיבות שעל בית-המשפט לשקול. ר' בענין זה למשל רע"פ 3058/07 **דרור פז נ' מדינת ישראל** (נב' 03.05.2007):

"מתפקידו של בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות ומגוונות, כמו למשל, חומרת העבירה ונפוצותה בציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחונו, הרתעת העבריינים ועבריינים בכוח, התגמול שבענישה וכיוצא באלה. שיקולים אלה אינם מתחום שיקוליו של קצין המבחן, ואין הוא אף מוסמך להמליץ לגביהם. השופט, הוא אשר ישים במאזני שיקוליו, כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן. אך בכך לא סגי"

ובעבירות אלימות בפרט ר' ע"פ 431/22 **סולימאן ג'בארין נ' מדינת ישראל** (20.11.2022):

"ראשית בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן ואף שאין להקל ראש בחשיבותן, יש לשקלל למולן טעמים אחרים אותם נדרש בית המשפט לשקול בעת גזירת הדין ובכלל זה שיקולים של גמול והרתעה מפני פתרון סכסוכים בדרכי אלימות"

סוף דבר

27. סבורני כי במקרה זה שיקולי הגמול וההרתעה עולים על שיקוליו האישיים של הנאשם על היבטי השיקום שנסקרו לעיל, ומטים את הכף לענישת מאסר של ממש מאחורי סורג ובריח.

מדובר בעוד מקרה מצער של אלימות קשה במרחב הציבורי על רקע סכסוכים ומחלוקות על שימוש בדרך, בשטח, בחניה וכיוב', אשר למרבה הצער מסתיימים לא אחת בנזקים פיזיים ונפשיים כבדים לקורבנות המזדמנים אשר נושאים צלקות גופניות ונפשיות גם לאחר שחרור התוקף ממאסרו.

יש להוקיע תופעות פסולות כגון אלו, וכפי שנקבע לא אחת בהחלטות בית המשפט העליון הגינוי החברתי צריך למצוא ביטוי מעשי בענישה מחמירה ומרתיעה (ר' למשל ע"פ 8136/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.5.2020)).

ולאחרונה (20.11.2022), במסגרת ע"פ 5806/22 **מדינת ישראל נ' מוחמד גריפאת**, שם נכתבו הדברים הבאים:

"זאת ועוד, במקרים של אלימות במרחב הציבורי, יש ליתן ביטוי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים במסגרת גזירת העונש בגדרי המתחם, זאת כדי לסייע במיגור תופעה מגונה זו אשר קנתה מקום במחוזותינו".

28. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו שלא יעבור כל עֵבֶר אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עֵבֶר אלימות מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.2023 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

ה. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 15,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.1.2023 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו.

ו. הנאשם יחתום על התחייבות כספית שלא לעבור עבירות אלימות. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מהיום ובסך של 3,000 ₪.

אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- **תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה**
בכתובת: www.eca.gov.il.
- **תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו**
***35592 או, 073-205-5000.**
- **תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי**
תשלום)

המאשימה תמסור פרטי ניזוק בתוך 21 יום.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ג, 04 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.